

Quina creu!

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
dimarts, 7 de maig de 2019 22:38

OPINIÓ

La Generalitat de Catalunya ha concedit aquest any una Creu de Sant Jordi a l'expresidenta del Parlament, Núria de Gispert, a pesar de les diverses piulades insultants, xenòfobes (que no reproduïrem) que ha anat fent contra la política de Cs, Inés Arrimadas.

Ha reincidit **de Gispert** a dir-li a **Arrimadas** que se n'anés a casa seva, a la seva terra. És difícil entendre on se situa, des d'on parla, quins drets s'atorga una persona per dir-li a una altra que no és a casa seva, que no és al seu país, que se'n vagi.

Potser la clau sigui saber que de Gispert, més que independentista (que potser ho sigui), el que és segur és que és de dretes, molt de dretes, militava a la desapareguda UDC (curulla de gent

Quina creu!

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
dimarts, 7 de maig de 2019 22:38

de l'Opus Dei), formació que va governar anys i panys amb Convergència. Totes dues tenien una idea patrimonial de Catalunya, es pensaven que era «seva» i per això es veuen amb cor d'expulsar-ne gent. Quan CiU va ser relegada a l'oposició entre 2006-2010 pel govern d'Entesa —més conegut com a tripartit— va considerar que els havien entrat lladres a robar a casa.

Res a veure amb la realitat de Catalunya. Fa força anys, devia ser el 1995, a l'IES **Narcís Monturiol**

de Barcelona (que aquest curs fa cinquanta gloriosos anys) es van detectar alguns brots contraris a la immigració, cosa especialment dolorosa en un centre escolar situat al Montbau, un barri sobretot obrer. La Comissió de Coeducació (i és que la Coeducació sempre s'arremanga i arriba on sigui) per abordar-ho va fer una senzilla enquesta i va preguntar a tot el personal de l'Institut (alumnat, docents, PAS) on havia nascut, d'on era la seva mare, d'on el seu pare, així com les respectives àvies i avis. Resultat: només una persona del centre i les sis persones corresponents havien nascut totes a Catalunya. Si alguna persona vol «puresa» va ben aviada, doncs. Catalunya és això.

Estem parlant d'un país que des del 2008 compta amb una Taula de Ciutadania i Immigració (anteriorment hi havia hagut un Consell Assessor de la Immigració), un òrgan de consulta i participació amb forta presència de la societat per a les polítiques de gestió de les migracions. Quanta gent hi hauria a Catalunya sense la immigració? Com seria aquest país? Algú pot decidir que una altra persona no és a casa seva?

No contenta amb les piulades anteriors contra Arrimadas, després de ser guardonada amb la *Creu de Sant Jordi*

, de Gispert ha fet una piulada en què qualifica de porcs a la mateixa Arrimadas i al seu coreligionari J

uan Carlos Girauta

, així com a

Dolors Montserrat

i a

Josep Enric Millo

del PP. (Les dones sabem molt bé què vol dir que t'animalitzin.)

Si es té en compte que Núria de Gispert va ser reprovada l'octubre passat pel Parlament per les ja esmentades piulades contra Inés Arrimadas, no s'entén que el Govern de Catalunya li hagi coincidit tal distinció i potser encara menys que ella l'hagi acceptada. No val a dir que ho sent, no val a esborrar l'última piulada, no val a dir que la composició no és seva. Potser l'hi ha fet una altra persona però la responsabilitat és tota seva.

Quina creu!

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
dimarts, 7 de maig de 2019 22:38

Encara és a temps de declinar-la (ni que sigui per no entelar les creus d'aquest any) i/o el Govern de no concedir-l'hi (NR: Núria de Gispert ha posat a disposició del govern de la Generalitat el reconeixement i el Govern de la Generalitat ha decidit retirar-li). Les creus de Sant Jordi es reparteixen amb certs criteris de representativitat a persones o a associacions per tasques de molts diferents ordres (per exemple, a alguna activista, sigui feminista, del camp de l'educació, dels drets dels infants), potser també seria bo que deixessin de concedir-ne d'una vegada a d'altres membres de les institucions polítiques.

Tampoc fa cap favor de Gispert a preses polítiques i exiliats. Amb els seus insults racistes, classistes (i en algun cas, sexistes), distreu l'atenció respecte al drama d'aquestes persones.

(Aquest any a de Gispert se li ha atorgat com a expresidenta del Parlament, així com a **Joan Rigol** i

a

Ernest Benach

. Fa una mica de mal efecte que el govern que els l'ha concedit estigui compost pels mateixos partits o succedanis de les tres persones esmentades. Que es vagin autoconcedint medalles entre si —a menys que s'emmirallin en la Medalla de la Comunitat de Madrid, atorgada directament, entre d'altres persones i entitats, a tota expresidenta i expresidents de la dita comunitat—. D'una banda, de Gispert, Rigol i Benach van fer, amb més o menys fortuna, una feina ja prou ben pagada, reconeguda i prestigiosa; de l'altra, no s'honora una institució —si aquesta era la intenció— donant-li una medalla des d'una altra institució germana; pura endogàmia i col.lusió.)

Tampoc fa cap favor de Gispert a preses polítiques i exiliats. Amb els seus insults racistes, classistes (i en algun cas, sexistes), distreu l'atenció respecte al drama d'aquestes persones; el cinisme de la pretesa imparcialitat de **Manuel Marchena**; la, com a mínim il.lícita, si no il.legal, atzagaiada aporellista de la Junta Electoral Central que pretén deixar a la cuneta

Clara Ponsatí

,

Toni Comín

i

Carles Puigdemont

.

Quina creu!

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
dimarts, 7 de maig de 2019 22:38

I sempre, sempre, sempre, hem de tenir ben present que de porca i de senyora se n'ha de venir de mena.